

LÁZÁRY RENÉ SÁNDOR

## Guirlande-szonáta

1. Le Temple d'Amour
2. Les Fêtes galantes
3. Menuet lunaire
4. Rondes de Printemps

Mámor – Ámor.  
Szinte rím...  
Kéjlek ez,  
Nem czinterim.  
Kéjlek, álnok,  
Czéda szentély  
Hív, hogy álmok  
Közt kerengélj!  
Mámor – Ámor!  
Szinte rím!  
Nem borongó  
Czinterim –  
Tempietto!  
Szárnyas Érosz!  
Hő szívekben  
Vágy maséroz,  
Hadseregnyi  
Érzemény –  
Úgy feszít,  
Oly büszke, nyalka,  
mint a léha  
Tiszti falka,  
Hogyha sétál  
Térzenén...  
Semmi gond,  
De sok gloár:  
Életünk nagy,  
Úri gesztus –  
Annyit ér csak,

Mint a földhöz,  
Korcsmafalhoz  
Vert pohár...  
Ah, a vérző  
Faltapéta!  
Délután is  
Tart a séta –  
Bókolj! Szembe  
Bárki jó:  
Herczegecske,  
Márkinő,  
Gróf s apát  
Babája, báró,  
Udvaroncz,  
Potyára váró  
Fűzfaköltő,  
Kis lakáj –  
Semmi gond,  
Ma sincs aggály!  
Neszpá? Madmoázel  
Maupu?  
Mégis hol van,  
Oh, a hű  
Montespan, La Vallière  
Meg Madame de Maintenon?  
Pour toujours? Pour  
Maintenant?  
Ejnye, Madmoázel Maupu!  
Mégis hol van?

(Sajg a szűl!)  
 Hol Du Barry, Pompadour?  
 Elmúlt – mintha tóba hulló  
 Lomha holdfény, tompa dúr:  
 Tündökölj, bolond azúr!  
 Semmi gond!  
 De bábu-bálban  
 Furtonfurt a Gond az úr!  
 Mégis hol van,  
 Hova lett,  
 Ah, a herczig,  
 Oh, a nett  
 Hölgy,  
 Marie-Antoinette?  
 Ámde hagyjuk.  
 Hív a vad tó!  
 Csolnakázgat  
 Sírva Watteau:  
 Már hiába  
 Festeget  
 Nyári vágyat,  
 Esteket!  
 Kerti fákat  
 Emleget:  
 Kis bokákat,  
 Kebleket,  
 Hogy puhítsa  
 Kedvesét...  
 Költsön itt ma  
 Szebb mesét!  
 Esküdjözzön  
 Tán hitére,  
 Vénusz  
 Phénylő  
 Phenekére,  
 Hogy ma újra  
 Vár Cythére?  
 Új szerelmek?  
 Új liczit?

Csitt!  
 Szomorkás,  
 Őszi festér –  
 Bár hazudna  
 Egy piczit!  
 Lelkesülhet  
 Női testér' –  
 Ajkam csókocskát  
 Nem ad!  
 Más bókot mondj,  
 Báva piktor –  
 Nem vagyok drűád!  
 Menád!  
 Kőszobor sem  
 Dús lugasban,  
 Antique allén!  
 Nézzel Mennyi  
 Bús utas van,  
 Kedves abbém:  
 Üdvözülni  
 Vár Cythére!  
 Fölkarolnám  
 Szent ügyét!  
 Csitt! Hisz erre  
 Már kitére!  
 Kaphat tőlem  
 Egy fűgét...  
 Vagy mutathatnék  
 Fityiszt is!  
 Nagysád, nemde,  
 Néha hisztis?  
 Semmi baj.  
 De mennyi báj!  
 Mennyi jaj,  
 Ha menni fáj!  
 Ah, a búvkör!  
 Mennyi bú!  
 Drága Mlle Maupu,  
 Adjon inkább

Friss pusztit  
S egy pohárka  
Cziprusit...  
Kéri, kéri esdekelve.  
Oh, közerkölcs  
Bestye elve...  
Kéri  
François Boucher:  
Alkonyatkor  
Bolyg a parkban –  
Árnya filozófusé!  
Kezdetben még  
Jót akartam...  
Érve filozófusé!  
(Metsz a hölgy.) De  
Ön malacz...  
Bár maradt még  
Öt palaczk... De  
Ön is csak afféle  
Férfi, filozopter  
Disznó, mint Voltaire,  
D'Alembert, Diderot,  
Choderlos de Laclos,  
S a többi nyakló  
Nélküli liliomtipró:  
Szabadkőműves,  
Liberális,  
Ki furt kapdosná  
Ki-be máris,  
Mihelyt megcsörren  
Egy kaláris –  
Riszáljon az a kurva  
Páris!  
Én nem.  
Továbbá inni sincsen  
Kedvem, ha lator...  
Maga... Maga... Maga egy  
Quentin de la Tour!  
Maga... Maga

Fragonard!  
Szoknyapeczér!  
Csapodár!  
Csússzon fölem  
Szaporán!  
Popómhoz ér  
A pohár...  
Sejtem én,  
Hogy mit s hol lazít!  
Kezdjük a  
Do-mi-sol-la-sit!...  
Vagy tán a  
Si-la-sol-mi-dót?...  
Játsszunk egy  
Kis Pastor Fidót!...  
Ská...há...lá...há...  
Zu...hunk!...  
Sol-la-sol-do!  
Sze-be-re-bel-me-hem,  
Hol a Hold, ó?  
Hát ez kész  
Csoda volt, ó!  
Még! Még! Még!  
Soha sem elég!  
Jaj! Már! Még!  
Fa-si-fa-mi-rét!  
Már! Még! Már!...  
Hallszik a minét!  
Lully? Couperin?  
Vagy Rameau?  
Mért vagy épp oly  
Nagyra? (Nó,  
Hagyjuk!) Hol van?  
Hova lett? ...Hát  
Marie-Antoinette?  
Mennyi álarcz,  
Báli maszk,  
Bús bohóc meg  
Hű parasztká!

Pásztorlányok,  
 Pásztorok  
 Körtáncban  
 Mű-harasztra  
 Folynak álnok  
 Nászborok...  
 Már se vége,  
 Már se hossza:  
 Könnyedén jó  
 Hoppa hoppsza!  
 Donna Punczinella,  
 Mondsza:  
 Így járják  
 Talán falun?  
 Fontánán kaján faun  
 Sűrű sampányt ont puhán!  
 Nézi bambán Don Juan:  
 Mily priapikus szökőkút!  
 Mennyi karnagy, tust bőkö rúd!  
 S mennyi pezsgő! Sganarelle!  
 Szökjünk innen hamar el!  
 Hisz Camargo csókja citrancs,  
 Megkeserült karamell!...  
 Am Cassandre mellén e szeplő!  
 S mennyi szép mellékszereplő  
 Lejt el itt ma!  
 Várj, Camargo!  
 Már a táncz, a  
 Vágy kavargó!  
 Hány szerelmes  
 Bóvli pancser!  
 Ah, Leander!  
 Oh, Klitander!  
 Hány nedűs  
 Kisasszony-álom!  
 Hány hazug,  
 Bolond ima!  
 Nemde? Hűs,  
 Friss holdsugáron

Ráng, akárha pókfonálon,  
 Arlequin s  
 Colombina!  
 Andalító  
 Mandolinon  
 Sándor, langy kint  
 Hangol finom  
 Művészkezzel Scaramouche!  
 De Pierrot dala bús...  
 Arcza is fehér a bútól:  
 Falsul egy románczot dúdol  
 Arról, hogy kemény a lány,  
 Hogy puhább remény az ágy,  
 Ha a húsba mar a vágy,  
 Ha a vágyba mar a hús,  
 Ha ajakba mar ajak...  
 Hagyd már abba, Scaramouche!  
 Sganarelle, hé, hamarabb!  
 Gyerünk innen,  
 Hamar, el!  
 Fanyar! El! Hé, Sganarelle!  
 Mert megárt a báj  
 S a bűl...  
 Neszpa, Madmoázel  
 Maupu?  
 Csók lennék szemén, kezén!  
 Hájszen én sem!  
 Én sem! Én  
 Sem vagyok hindus fakír!  
 (Csak tán túl rimdús...)  
 Szatír?  
 Hej, dehogy!  
 Jaj, mondió!  
 Távozz tőlem,  
 Gond, Idő!  
 Dámák, pincsik, lovagok,  
 Agarak, libériák,  
 Tűnjetek! Boldog vagyok!  
 Hadd maradjak én diák!

Hímes szárnyat  
Bont a rét,  
Zümmögéssel  
Dong a lég:  
Elkereng, száll,  
Zsong az ég!  
Tán szeret? Nem  
Mondta még!  
Hogy szeret, nem  
Mondta még,  
Drága Mlle Maupu!  
Mámor! Ámor!  
(Szinte rím!)Csak heverjünk  
Itten, ím!  
Pihenjünk,  
Drága Mlle Maupu!  
Leülhetünk – itt  
Selymesebb a fű!  
Ne féljen! Semmiként  
Meg nem dorgálja apja!  
S ha mégis – majd a zord  
Szidását visszakapja...  
Egy zokszó: két mosoly!

Meudon–Sceaux–Versailles,  
1886. április–május–június

Két zokszó: csókra csók!  
S ezerszer így tovább!  
Csodás apró kacsók!  
Gyanakvásának, oh,  
Nincs oka, sem alapja:  
Vigyázunk majd, nehogy  
Meggyűrdjön kalapja  
Vagy szoknyácskája, hisz  
Mit szólna édesapja?  
Drága, drága, drágaság,  
Érintsen meg ujja:  
Homlokon, mint árnyas ág,  
Réti lepke súlya!  
Bárcsak lakná már hasát  
Lét öröme, bújja:  
Drága gyermek, drágaság,  
Szentség, hejehuja!  
És ha tán fölém hajol,  
Míg elalszom újra:  
Rólam én halálomat  
Pilleként lefújja!  
Drága lélek, drágaság,  
Szépség, halleluja!